

Var snäll och läs samt respektera dessa särskilda föreskrifter!

Var rädd om ditt liv! Respektera havets krafter. Undvik olyckor genom att hålla Dig på säkert avstånd. Håll Dig på de utmärkta stigarna och gå ej i närheten av klipporna. Det är absolut förbjudet att klättra på klipporna.

Fordon! Högsta tillåtna hastighet är 15/miles/h. Parkera på utmärkta parkeringsplatser. FICKPARKERA INTE BILEN, eftersom växtligheten då kan skadas. Det finns nio parkeringsplatser inom reservatet. Kör vidare till en annan parkeringsplats om den första är full. Cykelåkning är ej tillåten på stigarna.

Stör ej naturlivet! Det är förbjudet att samla, ta bort eller på något sätt störa naturliga föremål genom vidrörning, etc. Detta gäller blommor, träd, stenar, snäckor, djur i tidvattensdammen, tang, etc.

Eld och rökning! Öppen eld och utomhusgrillar av alla slag är förbjudna. **Rökning är förbjuden** på stigarna och stränderna. Om Du vill röka, är det endast tillåtet på de asfalterade vägarna, parkeringsplatserna och picknickområdena.

Picknick - Endast tillåtet i särskilda områden försedda med bord.

Vilda djur - alla djuren på reservatets område är vilda. **Mata ej** djuren! Detta gäller även ekorrarna (de bits) och fåglarna. Skydda deras och din hälsa.

Havsreservat - Fiske är förbjudet i naturreservatets vatten. Dykning är endast tillåten vid Whalers Cove. Dykningsföreskrifter finns angivna på skogsvaktarens bostad.

Sällskapsdjur - Hundar får absolut inte tas med in eller lämnas ensamma på någon del av reservatets område. (De enda hundar som får vistas på reservatet är tjänstehundar samt ledarhundar för blinda och hörselskadade.)

Sport/Lekar - Frisbee, softball, drakflygning och liknande aktiviteter är förbjudna eftersom de ej överensstämmer med reservatets ändamål. Dessa aktiviteter är tillåtna på Carmel River State Beach, en sandstrand norr om reservatet.

Stängningstid - Besökare måste lämna reservatet vid den stängningstid som finns angiven på skogsvaktarens bostad (kl. 17.00 på vintern, kl. 19.00 på sommaren).

Tack.

California Department of Parks and Recreation och
The Point Lobos Natural History Association

Illustrationer av Frances Thompson (djur) och Fran Ciesla (växter).
Cypressillustrationen har lånats ut av California Department of Parks and Recreation och har ansetts med tillstånd.

Swedish

Välkommen

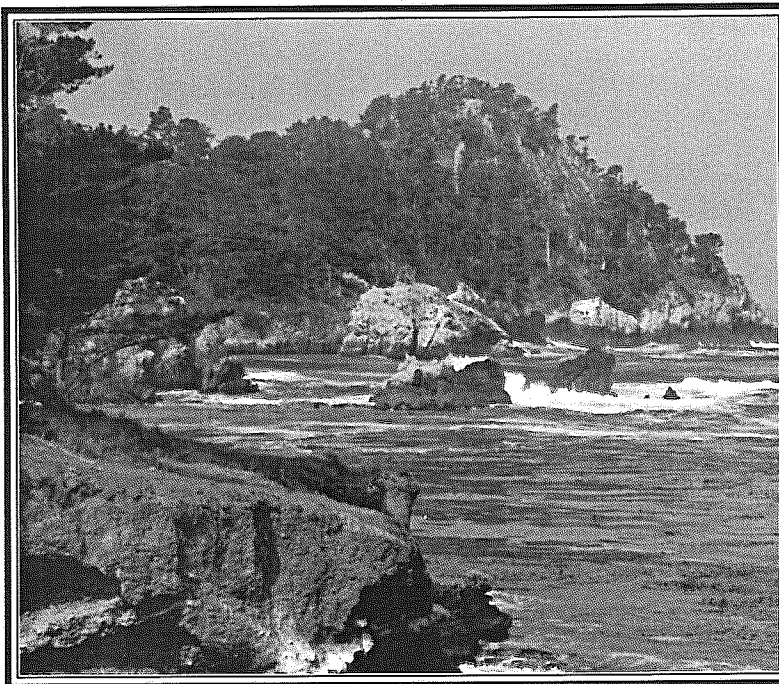

photo Charles M. Bancroft

*till Point Lobos
naturreservat.*

*För att förvissa oss att Ditt besök skall
bli både minnesvärt och lärorikt,
vill vi överlämna denna broschyr.*

Point Lobos naturreservat är ett unikt utomhusmuseum, dit många olika land- och havsdäggdjur söker sin tillflykt. Mer än 300 växtarter och mer än 250 olika fågel- och djurarter har påträffats i naturreservatet. År 1968 utsågs Point Lobos av den amerikanska parkförvaltningen till en inregistrerad nationalpark.

De kaliforniska sjölejonerna är kanske de mest högljudda invånarna här i reservatet. Deras hessa skall påminde de tidiga spanska sjöfararna om vargars skall och ylande. Klipporna utanför kusten där djuren håller till döptes av spanjorerna till "Punta de los Lobos Marinos" - Sjövargarnas udde - och även naturreservatets namn vittnar om spanjorernas besök. Även i dag finns det en koloni av sjölejon vid denna plats. Ibland kan man skymta stellarsjölejon, men kolonin består vanligen av kaliforniska sjölejon.

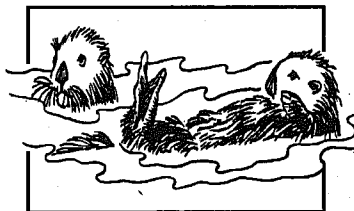

I november lämnar de kaliforniska gråvalarna det iskalla Norra ishavet för att förflytta sig längs Nordamerikas västkust till västra

Baja California i Mexiko. Vintern tillbringar de i Bajahalvöns laguner, där de parar sig och föder sina ungar. På våren återvänder sedan dessa enorma djur - de är mellan 12 och 15 meter långa och väger mer än 40 ton - till Berings hav för att söka efter föda. Inget annat av jordens däggdjur förflyttar sig lika långt som gråvalarna; den årliga färden uppgår sammanlagt till mer än 16 000 km. Många av dessa valar kan ses härifrån Point Lobos när de förflyttar sig söderut i slutet av december och januari, och när de sedan söker sig tillbaka norrut i mars och april.

Sjöttrar, några av reservatets övriga invånare, kan ibland skådas när de dyker i jakt på något att äta eller helt enkelt flyter stilla på ryggen i tångbädden. I slutet av 1800-talet var de s.k. södra sjöttrarna nästan utrotade. I dag ökar de dock sakta i antal, tack vare den stränga lagstiftningen som avser att skydda havslivet.

Ett annat utmärkande kännetecken för reservatet är cypressdungen. I tidigare geologiska tider var Montereycypressen ett vida utbredd träd. Nu finns de enda inhemska cypresserna på Montereyhalvön, i Pebble Beach och här i Point Lobos. Fastklamrade vid klipporna ovanför bränningarna, sönderslitna av vind och yrande skum och stundtals insvepta i dimma, vittnar dessa träd om den eviga konflikten mellan land och hav. De cypresser som fortfarande lever har ett djupgrönt lövverk, medan de som har dött avtecknar sig i en skarp silhuett med sina blekta och flätade algröda grenar.

Nästan som genom ett under klarade sig Point Lobos undan förstörelse när det ett flertal gånger bytte ägare. Här fanns vid olika tidpunkter en valfångststation, ett granitbrott, en lastplats för en kolgruva och en konserverfabrik där haliotis, en slags ätlig snäcka, förpackades. Kor betade på ängarna innan det föreslogs att en stad skulle uppföras på större delen av Point Lobos. Området övertogs slutligen av en ägare som uppskattade dess unika tillgångar. Point Lobos hade fortfarande kvar mycket av sin primitiva och vilda karaktär 1933, när det bl.a med hjälp av *Save-the-Redwoods League* (förbundet Rädde furuträdet) bestämdes att det skulle förvaltas av staten Kalifornien. I dag är ägarna fortfarande oförstörda. Endast ett fåtal vägar genomkorsar reservatet. De vackraste delarna av reservatet kan endast skådas till fots på småstigar som går genom skog och öppen mark till vilda åkerrenar intill Stilla havet.

1960 utökades reservatet med 300 ha havsmark och därmed skapades USA; första undervattensreservatet. I maj 1973 utsågs Point Lobos till ett ekologiskt reservat. Nu är de olika vattennivåernas växt och djurarter fullt skyddade här och den normala balansen av förhållanden som gynnar varje växts överlevnad kan uppehållas så gott som ostört.

WARNING!! Håll utkik efter *poison oak*, en sumak-art, när Du går på stigarna. Växtens tre blanka blad gör att den är lätt se. **Rör ej** denna växt! Den oljiga avsöndringen på bladen kan orsaka svåra utslag och klåda som kan vara i flera veckor.

Respektera havets krafter! **Håll dig på säkert avstånd!** Tidigare har en del besökare överrumplats av de enorma vågorna och omkommit då de slagits omkull. Om en olycka inträffar, gå- eller sänd någon annan - till båset vid ingången där Du omedelbart kan få hjälp.